

Landskap: Blekinge Upptecknat av: A. B. Haldemason
 Härad: Medelstads Adress: Lund
 Socken: Fridlevstad Berättat av: Marie Louise Hallbäck
 Uppteckningsår: 1941 Född år: i Fridlevstad

<u>Stolstöv; Villappasköv.</u>	<u>sid. 1-2.</u>
<u>Thomasnatten</u>	<u>" 3.</u>
<u>De sju tillkommande.</u>	<u>" 3.</u>
<u>Tydot.</u>	<u>" 3-4.</u>
<u>De tjätte varmt vatten på jorden.</u>	<u>" 5.</u>
<u>Polsmedel.</u>	<u>" 5.</u>
<u>Armbets.</u>	<u>" 6.</u>
<u>"Frellebostad."</u>	<u>" 7.</u>
<u>Skyddda hönser för räv-uggisler.</u>	<u>" 8.</u>

Skriv endast på denna sida!

Vid "skolsköt" i ögat skulle
man laga en liebens skol.
Den som hade ont i ögat
skulle fråga: "vad sköter du
mig för?" - "För skolskötten"
och så skulle den andre stycka
skolskötten mot ögat.

Det fanns både Villappa-
skötten och jordskötten. Det
var visst för jordskötten som
man grävde en grop och läggde
ned det sjuka benet i den
och så lades bössan på det
dåliga knäet och så sköt
man av bössan. De skulle
ladda med ant möjligt. De
skulle gå omkring och få

Liset smör av 7 barnaföder-
skor som först fäst gassar. När
de sedan sköt av skottet som
varit laddat med ant möj-
ligt kände de riktigt hur
det onda försvarer och hur
kraften gick i benen igen.

Till lappskottet kunde de
släppas av var som helst.

Det var lapparna som hän-
nades på svenskarna för att
de kommit och tagit de-
ras land igen dem.

Karl-Abraham berättade att
en gång måste några hästar
draga ett lik så att "fraktsar-
na" stod på ryggen på dem.

Nr. 12 på Thomasmattan var det
vin i alla bäckar. Den kvällen
ville Lina sja på bost och förtä.
Allt skulle stå stilla den natten
annars kom Odin med sina
hundar.

Flickorna brukade sätta sig
vattenglas och stå vinglas så skulle
deas tillkommande vira sig. Den
han visade sig i vattenglas
skulle han bli en rykter man
och om han visade sig i det andra
skulle han bli en slarver.

Julaftonskvällen skulle de
gå ut och försöka hitta in genom
fönstret på den som sad vid bre-
det. Den någon hade stå buva.

den skulle ed barn födas under
året men om någon sad huvud
lös skulle han dö.

August Thorssons far såg sin fars
föt i askan efter julbesöket och
han dog under årets lopp.

Peter Andersson kom in på ed
ställe där hundens låg utefter
en golotilja och sade: "Jag tror
hundens ligger på en golotilja."
Det betyder ochrä död.

Om hönsern kommit för långt
ut i skogen betyder det ochrä
olycka. Soren Andersson var ute
med en annan bonde som
blev så till sig för att hönsern
kommit så långt bort.

Den gummorna talade om

ad hennes dotter var litet kross-
sig. Hon hade föregat dem ge-
nom ad hålla varmt vatten
på jorden men nu var det bätt-
re med henne sedan de offrat
uddapengar.

Jag minns en gumma som
kom till mor och bad ad få
en liten bit av allsdukken.
Hon bad ad få en liten bit som
hon skulle äta mot något.

En gumma som brukade
hjälpa oss brukade droppa varmt
vatten genom örat på en kaffe-
kopp och nek i flickornas när-
de hade ont i öronen.

[Dagen efter ad lih blivit
över en vattenpuss på kyrko.

gården skulle de säga litet av
det väntat och skratta värdorna
med. Sedan skulle man springa
runt kyrkan och titta in genom
mycket hålet. Det var en gammal
med mig och hon läste något
och så. Den och efter det var
värdorna borta. - Detta berättade
en studentinna som var på besök
hos prästen Hallbäck för uppvek-
saren. Hon var därigenom beaktad.)

Det värdor kunde de också säga
en tid och brida över dem med
och sedan lägga handen på ett
ställe där man ej fick gå över
från då fick man värdorna igen.
Är man blivit ormbuden
skall man springa i lagp med

ormen till vatten för om man
kom förs ormen dit så dog man
inte.

Vid bröllopet skulle man stå
nära sin make för så inte skollen
skulle kunna hitta smellan.

På hem prästgården låg visst
och vi en sådan Tralleborgs-
Tralleborg kallade man dem dea.
Den hängde visst ihop med
kyrkkyrkan på något sätt.

Jag minns en gång när man
sade på tal om hörsen: "Hörsen
är väl inte instängda de går ju
ända ned till Tralleborg!"

Man skulle sätta ett ljus på gat
sätt och det skulle brinna från 10-1 på
juleaftonskvällen i så skulle man släcka

ACC. NR. M. 8002:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

det och sedan skulle hon
gå till juldagen och äta så
skulle sären ej kunna säga
dem under året.

Efter kyrkans slut brukade
folket gå ner till "Sulleborg".

Min mor var finska.

8.